

عجل بني إسرائيل في بلاد المسلمين

د مسلمانانو په هېواد کې د بني اسرائيلو د خوسکي عبادت

د شام اوسنيو حالاتو ته په کتلو

شيخ سامي بن محمود العريدي

ژباړن: مولوي عماد الدين خالد



اداره حطین

د مسلمانانو په هېواد کې
د بني اسرائيلو د خوسکي عبادت
[عجل بني إسرائيل في بلاد المسلمين]

شيخ داکتر سامي بن محمود العريدي حفظه الله

ژباړن: مولوي عماد الدين خالد

اداره حطين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ (الأعراف: ١٥٢)

”کومو خلکو چې خوسکی خپل معبود نیولی، هغوی به هرو مرو د خپل
رب په غضب آخته شي او د دنیا په ژوندانه کې به له رسوایی سره مخامخ
وي. دروغ تړونکو ته موږ همدغه راز سزا ورکوو.“

سريزه

د جهاد د ثمراتو ساتنه وكړئ

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وبعد،

الله تعالى فرمايي:

﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَزْكُتُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝﴾ (هود: ۱۱۲، ۱۱۳)

«نو (ای پیغمبره ﷺ!) ته او ستا هغه ملګري چې (له کفر او سر غروني څخه د ایمان او غاړې اېښودلو لوري ته) راووبښي دي، پر سمه لاره هماغسې ثابت قدم اوسئ، لکه څنګه چې درته حکم شوی دی. او د بندګي له حد څخه تېری مه کوئ. څه چې تاسې کوئ، هغه ستاسې د رب په نظر کې دي. د دغو ظالمانو لوري ته یو بڅری مه کېږئ، که نه نو دوزخ به مو ونغاړي، او تاسې به کوم داسې دوست او سرپرست ونه مومئ چې د خدای څخه مو وژغورلای شي لو له هېڅ یو ځای څخه به تاسې ته مرسته ونه رسیږي.»

په دغو مبارکو آیتونو کې الله تعالی دوی خبرې ښوولې دي؛ لومړی دا چې د الله تعالی پر هغو احکامو چې ښوولي یې دي، باید استقامت او ټینګښت وښودل شي، او همدا د بریا لار ده... او دوهم دا چې د کافرانو پر لور باید میلان ونه شي، ځکه دا د ناکامۍ لار ده. د کافرانو پر لور د میلان معنا دا ده چې هغوی به مسلمانان د الله تعالی له احکامو څخه منحرف کړي. په دې مبارک آیت کې د اخروي ناکامۍ یادونه شوې ده، یعنې د دوزخ اور به انسان ونیسي، خو په بل آیت کې چې همدا موضوع بیان شوې، هلته الله تعالی د دنیاوي ناکامۍ یادونه هم کړې ده. الله تعالی فرمایي:

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تُحِذُّوكَ حَتِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَن تَبْتَئُنَا لَقَدْ كُنْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ ضَيْغًا قَلِيلًا ۝ إِذَا لَادَقْنَكَ الضَّغْفُ الْحَيَوَةُ وَضُغْفُ الْمَهَابِ ثُمَّ لَا تُجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝﴾ (الاسراء: ۴۳، ۴۴)

«(ای محمده ﷺ!) دوی ستا په فتنه غورځولو کې هېڅ سستي ونه کړه: له هغې وحیې څخه دې را واورې چې موږ دلېلې ده، تر څو چې ته زموږ په نوم له خپله ځانه کومه خبره جوړه کړې، که تا داسې کړي وای، نو هغوی به هرو مرو ته په دوستۍ نیولې. او لرې نه وه چې که ته موږ ټینګ کړی نه وای، نو ته به د هغوی لوري ته څه ناڅه ورمات شوی وای. خو که تا داسې کړي وای، نو موږ به پر تا په دې دنیا کې هم د دوه برابره عذاب خوند ځکلی وای او په آخرت کې به هم د دوه برابره عذاب،

بيا به زموږ په مقابله کې تا کوم مرستندوی نه وای موندلای.»

بېشکه زموږ گران پېغمبر ﷺ له گناهونو پاک او معصوم دی. دلته الله تعالی مسلمانانو ته خبرداری ورکوي چې هېڅکله د کافرانو د دوکې او فریب ښکار نه شی، داسې مه گنئ چې که د هغوی خبرې ومنئ، نو هغوی به ستاسو دوستان شي يا به خپله دښمني پرېږدي. او که تاسو داسې وکړئ، نو الله تعالی به تاسو په دنیا کې هم په سختې رسوایۍ اخته کړي او په آخرت کې به هم دوه برابره عذاب وڅکي. الله تعالی دې موږ ټول ترې وساتي.

امام قرطبي رحمه الله په خپل تفسیر کې فرمایي:

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعْصُومًا، وَلَكِنْ هَذَا تَعْرِيفٌ لِلْأُمَّةِ لِنَلَا يَزْكَنَ أَحَدٌ مِنْهُمْ إِلَى الْمُشْرِكِينَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَحْكَامِ اللَّهِ تَعَالَى وَشَرَائِعِهِ.

«ابن عباس رضی الله عنه فرمایي: رسول الله ﷺ معصوم (له گناهونو پاک) و، خو دلته امت ته ښوونه او خبرداری دی، خو له هغوی څخه هېڅوک د الله تعالی د احکامو او شریعت په هېڅ حکم کې د مشرکانو پر لور میلان ونه کړي»^۱.

د اسلام او مسلمانانو د دې مغلوبیت په پړاو کې، مسلمانان د عزت او سرلورۍ هیله له هغو کسانو سره تړي چې د الله په لار کې د جهاد لپاره ډگر ته راوتلي دي او د الله د دین د غلبې لپاره په هڅو بوخت دي، خو په خواشینۍ سره باید وویل شي چې نن د جهاد د لارې د لارویانو لپاره تر ټولو ستره فتنه دا گرځېدلې چې غواړي له لوېدیځو قدرتونو او نړیوالو زورواکو سره په جوړجاړي کولو خپل هدف ترلاسه کړي. د دې جوړجاړي په لاره کې هغوی آن هغه بنسټیز اصول هم پرېږدي چې جهاد ورباندې ولاړ شوی و، بلکې د منزل تر رسېدو پورې په گڼو منکراتو کې راگیرېږي، او په پای کې موخه یوازې د کوم شخص یا ډلې غلبه او واکمني پاتې شي. په دې ډول د مسلمانانو بې شمېره قربانۍ ضایع کېږي او د جهاد ثمرات له منځه ځي. اسلام چې مخکې مغلوب و، له دې ټولو هڅو وروسته هم مغلوب پاتې کېږي، او مسلمان چې مخکې غلام و، له آزادۍ وروسته هم غلام پاتې کېږي.

ډېر محترم شیخ ایمن الظواهری د شام د جهاد او انقلاب د پیل پر مهال، په ۲۰۱۳م کال کې، په

^۱ الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۰، ص ۳۰۰، ط دار عالم الکتب، الرياض، المملكة العربية السعودية

خپل بيان «خمسة وستون عاماً على قيام دولة الاحتلال إسرائيل» کې د شام خلکو ته ويلي وو:

«د شام د رباط او جهاد په خاوره کې زموږ خلکو! اي د شام د جهاد زمريانو! امريکا، د هغې غلامان او متحدین يې غواړي چې تاسو د خپل ځان، خپلو ښځو او خپلو ماشومانو وينه توی کړئ، څو د بعثي علوي مجرم حکومت نسکور شي او پر ځای يې د امريکا متحد او د اسرائیلو ساتونکی حکومت جوړ شي، چې د اسلامي شريعت څخه سرغړونه وکړي او د نړيوالو قوانينو پر وړاندې سر تېټ کړي.

اي د شام د اسلام زمريانو! سره راټول شئ، متحد شئ، له يو بل سره موافقه وکړئ، او ژمنه وکړئ چې تر هغه به نه وسلې پر ځمکه ږدئ او نه به خپلې مورچې پرېږدئ، څو د رباط او جهاد په خاوره، يعني شام کې، داسې يو اسلامي حکومت جوړ نه شي چې د خلافت د بېرته راگرځولو لپاره هڅه وکړي، عدالت ټينګ کړي، فساد له بېخه وباسي، شورا لازمه کړي او د فلسطين په ګډون د مسلمانانو د هرې اشغال شوې خاورې د بېرته ترلاسه کولو لپاره مبارزه وکړي. د همدې ستر هدف لپاره متحد شئ، ځکه د همدې له لارې به تاسو په آخرت کې د خپل رب رضا او په دنيا کې د هغه مرسته ترلاسه کړئ. بېشکه ستاسو، ستاسو د ماشومانو او ښځو پاکه وينه تر دې ډېره لوړه، ارزښتمنه او کرانه ده چې د امريکا او لويديځ د سياسي سوداګريو په بازارونو کې يې بيه وټاکل شي او ليالنه کړل شي.

اي د شام د اسلام زمريانو! د همدې ستر هدف پر لور متحد شئ، او له ډلو، تنظيمي تړاوونو او تنظيمي تعصبونو څخه ځان وساتئ. د اسلام تر ستر بيرغ لاندې راټول شئ، هغه بيرغ چې موږ يې د الله تعالی د دې وينا تر سيوري لاندې سره يو کړي يو:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ٦١)

«کومو خلکو چې د ايمان لاره غوره کړې ده، هغوی د الله په لاره کې جنگيږي. او کومو کسانو چې د کفر لاره غوره کړې ده، هغوی د طاغوت (شیطان) په لاره کې جنگيږي، نو د شیطان له ملګرو سره وجنگيږئ لږ باور ولرئ چې د شیطان دسيسې په حقيقت کې ډېرې کمزورې دي.»

له بده مرغه، موږ مجبور يو چې ووايو د دې د امت د حکيم نصيحت ته پام ونه شو. په وروستيو کلونو کې د شام جبهه د نړيوالو قدرتونو د سيالۍ ډګر وګرځېده، د مجاهدينو ترمنځ خپلمنځي جګړه وشوه، د اسلامي نړۍ منافقينو خپل لوبې وکړې، له وخته مخکې د واک ترلاسه کولو هڅه وشوه، او پايله دا شوه چې نن شام د صفوي رافضي شر او فساد او د بشار الاسد له ناوړه کړنو څخه خو آزاد شو، خو هلته نه مجاهدينو ته ځواک په برخه شو، نه د مخلصينو ژوند او مال خوندي شو او نه اسلامي شريعت نافذ شو.

نن چې په شام کې څه روان دي، هر هونښيار انسان يې ويني. د همدې حالاتو د بيان لپاره، په شام کې د مجاهدينو مشهور عالم، شيخ سامي بن محمود العريدي حفظه الله، د «عجل بني اسرائيل في بلاد المسلمين» په نوم يو کتابچه ليکلی ده. په دې کتابچه کې هغه په شام کې د ځينو مهمو او حساسو پېښو يادونه کړې او هڅه يې کړې ده چې وښيي، لکه څنگه چې بني اسرائيلو له نجات وروسته خوسکي خپل معبود وگرځاوه، همداسې اوسنی شامي حکومت هم د رافضي فتنې له پای ته رسېدو وروسته د دين په برخه کې په خورا خطرناکو منکراتو اخته کېږي. د پښتو ژبې د لوستونکو لپاره موږ دا کتابچه د «د حطين ادارې» له خوا ژباړه او خپروو. د دې موخه دا ده چې د برصغير، په ځانگړي ډول د پاکستان، په محاذ کې بوخت مجاهدين د شام له تجربې څخه عبرت واخلي، د خپل جهاد لوری سم وساتي، د هر ډول انحراف د مخنيوي لپاره بيدار واوسي، د نړيوالو قدرتونو او د اسلامي نړۍ د منافقينو د راضي کولو له فکر څخه لاس واخلي، د شخصي او تنظيمي واک د هدف گرځولو له لارې د مجاهدينو د ځواک له ماتولو څخه ځان وساتي، او د اسلامي شريعت د واکمنۍ له هدف څخه نه د يوې شېبې لپاره او نه هم د يوه انچ په اندازه د انحراف فکر په زړه کې راولي. او په مجاهدينو کې دې دا پوهاوی عام شي چې څنگه هر جهادي تحريک د لوېديځ په لاس د انحراف پر لاره روانېږي.

دا هم بايد ووايو چې د دې کتابچې ليکوال، شيخ ابو محمود سامي العريدي حفظه الله، د اردن له مشهورو ديني عالمانو څخه دی. په ۱۹۷۳ کال کې زېږېدلی او په اردن کې يې د ديني علومو د دوکتورا سند ترلاسه کړی دی. هغه په اردن کې د حق ويلو په جرم درې ځله بندي شوی، وروسته د شام د انقلاب په پيل کې هلته لاړو او له مجاهدينو سره يوځای شو؛ او له ۲۰۱۳ څخه تر ۲۰۱۶ کال پورې د «جبهة النصرة» عمومي شرعي مسئول و. خو وروسته، د انحراف په پړاو کې، اړ شو چې له دې ډلې جلا شي او په شام کې په القاعده پورې تړلې ډلې «حراس الدين» سره يوځای شو، او د کلونو لپاره يې د هغوی د عمومي شرعي مسئول په توگه دنده ترسره کړه. نن ورځ هغه د القاعدې تنظيم له مرکزي مشرانو څخه شمېرل کېږي.

هغه کسان چې د ليکوال په وينا انحراف يې کړی، نن په شام کې واکمن دي، خو دا رباني عالم - بحسبه کذالك، لا هم د شام په خاوره کې په پټه ژوند کولو ته اړ دی. الله تعالی دې هغه د ټولو کافرانو او منافقانو له شر څخه وساتي. آمين.

د مسلمانانو په هېواد کې د بني اسرائيلو د خوسکي عبادت

الله تعالى دې په هره سيمه کې مجاهدين د اسلام د دښمنانو پر وړاندې بريالي کړي، مسلمانان دې په عزت او لوړتيا ونازوي، او هغوی ته دې داسې حکومت په نصيب کړي چې دين او شريعت پکې قائم کړي. آمين.

ادارة حطين

ربيع الاول ۱۴۴۸ هـ ق

عجل بني إسرائيل في بلاد المسلمين

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على عبده ورسوله محمد والأنبياء والرسل أجمعين، أما بعد:

رسول الله ﷺ خپل امت له مشرکانو سره له ورته والي (مشابهت) او د هغوی د لارو له پیروی څخه په کلکه منع کړی دی. ابو داود له ابن عمر رضي الله عنه څخه روایت کوي، چې رسول الله ﷺ وفرمایل:

«من تشبَّه بقومٍ فهو منهم».

«څوک چې له کوم قوم سره ځان ورته کړي، نو هغه له هغو څخه دی».

همدارنگه نبي کریم ﷺ په ځینو احادیثو کې په ځانگړي ډول له اهل کتابو سره له ورته والي او د هغوی د لارو له پیروی څخه منع کړې ده؛ په «صحيحینو» کې له ابو سعید خدری رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، شِرَارًا بِشَرِّ، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَتَبِعْتُمُوهُمْ» قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: «فَمَنْ؟!».

«تاسې به هرو مرو د خپلو مخکینيو خلکو په لارو لار شئ، گام پر گام او لوبښت پر لوبښت، تر دې چې که هغوی د سمسارې سوري ته هم ننوځي، تاسې به ورپسې ننوځئ.» موږ وويل: اې د الله رسول! ايا مطلب دې يهود او نصارا دي؟ ويې فرمايل: «نوبل څوک؟».

ترمذي له عمرو بن شعيب څخه، هغه له خپل پلار او هغه له خپل نيکه څخه روایت کړی چې رسول الله ﷺ وفرمایل:

«ليسَ منا من تشبَّه بغيرنا، لا تشبهوا باليهود ولا بالنصارى، فإنَّ تسليمَ اليهودِ الإشارةَ بالأصابع، وتسليمَ النصارى الإشارةَ بالأكف».

«هغه څوک له موږ څخه نه دی چې له موږ پرته له نورو سره ځان ورته کوي، له يهودو او نصاراوو سره ځان مه ورته کوي، ځکه د يهودو سلام په گوتو سره اشاره ده او د نصاراوو سلام په ورغو سره اشاره ده».

او دا دی موږ نن ورځ دغه بلا وینو چې موږ نبي کریم ﷺ ورڅخه منع کړي وو، کوم چې د شریعت په ښکاره مسائلو او په دین کې په ضروري پوهه کې واقع کېږي. په داسې ښار کې چې

خلک بايد له دې څخه تر ټولو لرې وای، او له داسې خلکو څخه يې وينو، چې هغوی په دې بلا ډېر ښه خبر دي، دوی به شپه او ورځ نور خلک له دې بلا څخه وېرول او په دې اړه ددوی ويناوې او ليکنې شته ... له الله تعالى څخه د عافيت او سلامتيا غوښتنه کوو.

دا دی موږ وينو چې د بني اسرائيلو خوسکی په هغه خاوره کې را څرگندېږي، چې د شهيدانو په وينو ازاده شوې ترڅو په کې د الله په شريعت حکم وشي او يو داسې مسلمان دولت رامنځته شي چې دين قائم کړي، عدل خپور کړي، او حق ته بريا او باطل ته ماتې ورکړي؛ خو دا دی دوی د بني اسرائيلو په لارو روان دي او د هغوی پيروي کوي.

د بني اسرائيلو قوم وروسته له هغه چې الله تعالى د فرعون او د هغه له قوم څخه وژغورل، خوسکی يې (د معبود په توگه) غوره کړ - لکه څنگه چې الله تعالى په خپل کتاب کې په ډيرو ځايونو کې د هغوی په اړه خبر ورکړی دی - هغوی د الله تعالى د نعمت ناشکري وکړه او له دوی څخه هغو کسانو چې گمراه شوي وو، له الله تعالى پرته خوسکی خپل معبود وگرځاوه، الله تعالى فرمايي:

وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْوُجُوهِ لِيُؤْمِنَ بِكَ قَوْمُ إِسْرَءِيلَ وَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ يَخْرُجُ الْفَارُوقُ إِلَى الْوُجُوهِ لِيُؤْمِنَ بِكَ قَوْمُ إِسْرَءِيلَ وَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ يَخْرُجُ الْفَارُوقُ إِلَى الْوُجُوهِ لِيُؤْمِنَ بِكَ قَوْمُ إِسْرَءِيلَ وَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ

«او هغه وخت (ياد کړئ) چې موږ تاسې ته د فرعون له غلامۍ څخه نجات درکړ. هغو تاسې په سخت عذاب کې اخته کړي واست، ستاسې زامن يې حلالول او ستاسې لوني يې ژوندۍ ساتلې. او په دې حالت کې ستاسې د رب له لوري پر تاسې لوی ازمېښت ؤ. او هغه وخت (ياد کړئ) چې موږ د سمندر په څېرولو ستاسې لپاره لاره جوړه کړه، بيا مو له هغه څخه تاسې روغ رمت پوري ايستلاست، بيا مو په هغه کې ستاسې تر نظر لاندي فرعونيان غرق کړل. او هغه وخت (ياد کړئ) چې کله موږ موسی (عليه السلام) د څلوېښتو شپو او ورځو په ژمنه راوغوښت، نو تاسې د هغه په شا پسې خوسکی په خدايي ونيو. په هغه وخت کې تاسې له حده ډېر زيات تېری کړی ؤ.»

او دا د نن ورځې د خلکو او هیوادونو حال دی؛ الله تعالى دوی په هغه څه ونازول چې بني اسرائيل يې په نازولي وو، نو په خپل فضل او رحمت سره يې د دوی د خاورې فرعون هلاک کړ، تر څو دوی امتحان کړي او وگوري چې دوی څنگه عمل کوي؟ دوی خو له الله تعالى سره کلکې ژمنې کړې وې چې د هغه دين به قائموي، د هغه په شريعت به پريکړې کوي او د خپلو شهيدانو وروڼو له وينو سره به خیانت نه کوي. خو کله چې الله تعالى هیواد ورته فتحه کړ او دوی يې د ددې

خاورې له فرعون څخه خلاص کړل، نو په ناڅاپي ډول دوی گام پر گام د بني اسرائيلو په لارو روان شول؛ د الله د نعمت ناشکري يې وکړه او داسې قوانين او معاهدې يې غوره کړې چې د رب العالمين له دين سره په ټکر کې وې، نو ځکه يې حال کټ مټ د بني اسرائيلو په څېر شو.

د مسلمانانو په خاورو کې د خوسکي له عبادت سره ورته والی او مشابهت په مختلفو بڼو راڅرگند شوی دی، چې موږ په دې پاڼو کې د هغه درې بڼې يادوو:

لومړۍ بڼه: وضعي قوانين

د وضعي قوانينو حاکم گرځول ښکاره کفر دی، لکه څنگه چې شيخ محمد بن ابراهيم آل الشيخ رحمه الله په خپله رساله «تحکيم القوانين» کې فرمايي:

«وإن من الکفر الأكبر المستبين، تنزيل القانون اللعين، منزلة ما نزل به الروح الأمين، على قلب محمد ﷺ، ليكون من المنذرين».

«بې شکې له تر ټولو ښکاره کفر څخه دا دی، چې دغه ملعون قانون ته د هغه قانون هغه منزله ورکړل شي، چې روح الأمين يعنې جبریل علیه السلام د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر سينه را نازل کړی دی، تر څو هغه صلی الله علیه وسلم له مندرينو «وېروونکو» څخه واوسي».

او دا حکم د هغو خلکو په منځ کې د هيڅ اختلاف يا بحث ځای نه دی چې نن ورځ په وضعي قوانينو حکومت کوي؛ ځکه پخوا دوی په دې حکم باندې د خلکو تکفير کاوه او هغه خلک يې کافران گڼل چې په وضعي قانون به يې پریکړې کولې او هغوی يې د طاغوت لښکر گڼل. دا مسئله د هغوی په وړاندې د لمر د رڼا په څير واضحه ده، لکه څنگه چې علامه احمد شاکر رحمه الله په «حکم الجاهلية» کې فرمايي:

«إن الأمر في هذه القوانين الوضعية واضحة وضوح الشمس، هي كفر بواح، لا خفاء فيه ولا مداورة، ولا عذر لأحد ممن ينتسب للإسلام - كائناً من كان - في العمل بها أو الخضوع لها أو إقرارها، فليحذر امرؤ لنفسه، وكل امرئ حسيب نفسه. ألا فليصدع العلماء بالحق غير هائبين، وليبلغوا ما أمروا بتبليغه غير موانين ولا مقصرين! سيقول غبي عبيد هذا «واليا سق العمري» وناصره أني جامد، وأنني رجعي، وما إلى ذلك من الأقاويل، ألا فليقولوا ما شأؤوا، فما عبثت يوماً بما يقال عني، ولكني قلت ما يجب أن أقول!».

«بې شکې په دې وضعي قوانينو کې امر د لمر د رڼا غوندې روښانه او ښکاره دی، دا کفر بواح دی،

په دې کې هېڅ پتوالی او ابهام نشته او د هېڅ داسې چا له پاره عذر نشته چې ځان اسلام ته منسوبوي – که هر څوک وي – چې په دې عمل وکړي، يا ورته غاړه کېږدي او يا يې تائيد کړي. نو هر انسان بايد پر خپل ځان ووېرېږي او هر سړی په خپل ځان پوه دی. «خبردار ...! علماء بايد د حق خبره په زړورتيا سره پرته له وېرې ووايي او هغه څه ورسوي چې په رسولو يې امر شوي دي پرته له دې چې له چا ويره ولري او يا تقصير وکړي! زما د دې خبرو په اړه به د زمانې سيکولران او دهغوی ملاتړي ووايي چې زه جامد او شاته پاتې يم او داسې نورې خبرې به کوي، خو هغوی چې هر څه غواړي وېي دې وايي، زه د هغوی خبرو ته هېڅ ارزښت نه ورکوم، خو ما هغه څه وويل چې ويل يې پر ما واجب وو!».

او لکه څنگه چې ډاکټر عبدالله عزام رحمه الله په «العقيدة وأثرها في بناء الجيل» کې فرمايي:

«وبإمكاننا أن نقول: كل من رفض التحاكم إلى شريعة الله، أو فضل أي تشريع على تشريع الله، أو أشرك مع شرع الله شرائع أخرى من وضع البشر وأهوائهم، وكل من رضي أن يستبدل بشرع الله قانوناً آخر فقد خرج من حوزة هذا الدين، وألقى ربة الإسلام من عنقه، ورضي لنفسه أن يخرج من هذه الملة كافراً. يقول الأستاذ سيد قطب رحمه الله: وإن الذين يحكمون على عابد الوثن بالشرك ولا يحكمون على المتحاكم إلى الطاغوت بالشرك ويتخرجون من هذه ولا يتخرجون من تلك... إن هؤلاء لا يقرؤون القرآن، ولا يعرفون طبيعة هذا الدين... فليقرؤوا القرآن كما أنزله الله وليأخذوا قول الله عز وجل: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾».

«او موږ کولی شو ووايو: هر هغه څوک چې د الله د شريعت په ځای بل قانون ته مراجعه کول غوره وکړي، يا د الله پر شريعت باندې کوم بل بشري قانون او د هغوی خواهشاتو ته فضيلت ورکړي او هر هغه څوک چې د الله د شريعت پر ځای بل قانون د قانون په توګه ومني، نو هغه په بشپړ ډول د دې دين له دائرې څخه وتلی دی، د اسلام رسی يې له غاړې غورځولې ده او د خپل ځان لپاره يې دا غوره کړې چې له دې امت څخه ووتی». استاد سيد قطب رحمه الله فرمايي چې: «بې شکه هغه کسان چې پر بت پرست باندې د شرک حکم کوي او پر هغه چا د شرک حکم نه کوي، چې په قضا او پرېکړو کې طاغوت ته مراجعه کوي، يعني له لومړي کار څخه ځان ساتي او له دوهم څخه نه، دغه ډول خلک نه قرآن کریم لولي او نه هم ددې دين په اصل حقيقت پوهېږي. دوی ته په کار ده، چې قرآن کریم هغسې ولولي لکه څنګه چې الله نازل کړی دی او د الله دا قول دې په کلکه ونيسي چې فرمايي:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: ۱۳۱)

خو که تاسې د هغوی اطاعت ومانه، نو بېله شکه به تاسې مشرکان یاست».

نو د وضعي قوانینو خوسکی داسې وګرځید لکه څنګه چې بني اسرائيلو د خوسکي عبادت کړی

دويمه بڼه: د ملي يووالي خوسکي

خو نن ورځ خبره يوازې د وضعي قوانينو تر خوسکي پورې محدوده پاتې نه شوه، بلکې دا دی د وطنپالنې او د وطن د بندگۍ خوسکي هم خپور او حاکم شو.

نو وطن يو بت، طاغوت او داسې خوسکي وگرځيد چې د الله تعالى پر ځای يې عبادت کيږي لکه څنگه چې د بني اسرائيلو د خوسکي عبادت شوی و؛ د ملي يووالي او وطن ته د منسوبيدو په خاطر هغه حرام شيان حلال گڼل کيږي چې په حرمت يې اجماع شوې وي او هغه حلال شيان حرام گڼل کيږي چې په حلال والي يې اجماع شوې وي. او پر مجدد امام اسامه بن لادن دې د الله رحمت وي چې د ملي حکومتونو د پروژو حقيقت يې ښکاره کړ او په خپلو لارښوونو او پيغامونو کې يې پر دې مسئله تمرکز وکړ، هغه په «السييل لإحباط المؤامرات» کې وفرمايل:

«ومحور آخر تسعى أمريكا من خلاله مع وكلائها في المنطقة لتشكيل حكومة جديدة موالية لها كحکومات دول الخليج بدلاً عن حكومة المالكي، تسمى باسم حكومة الوحدة الوطنية أيضاً، وهذا الاسم يستهوي كثيراً من الناس وخاصة الذين تعبوا من الحرب، فيجب على المسلمين أن يعلموا حقيقة هذه الحكومة قبل الترحيب بها، فحكومة الوحدة الوطنية تعني أن يلتقي جميع أطراف الشعب على تعظيم الوطن تعظيماً يفوق تعظيمهم لأي مقدس عندهم، أي أن الوطن له الكلمة العليا فهو يقر ولا يعلى عليه، فتلتقي الجميع في وسط الطريق ويرضون بأنصاف الحلول، ما يعني أن يتخلى المعنيون وبقيّة الأطراف الأخرى عن بعض مبادئهم، ويتخلى المسلمون أيضاً عن بعض دينهم، ومقتضى هذا الأمر أن يرضى المسلم بتحكم ومشاركة التشريعات الوضعية للشيوعية الإسلامية في التحليل والتحريم، هذه المشاركة هي شرك أكبر خرج من الملة مغلد لصاحبه في النار، نعوذ بالله منها. فباسم الوطن والوطنية تأمرت دول الخليج وأمريكا لتستبيح العراق ليعاني أهله ما يعانون من ويلات، كل ذلك حتى لا يشطب الوطن من الخريطة كما زعموا، والحقيقة هي خوفهم من أن يُشطبوا هم لا الوطن، فهذا حليفهم السابق صدام قد شُطب ولكن العراق لم يشطب».

«او بل محور چې امريکا يې د خپلو دلالتانو په واسطه په سيمه کې د ترلاسه کولو هڅه کوي، د نوي وفادار حکومت جوړول دي لکه د خليج د هيوادونو حکومتونه، چې د مالکي حکومت پر ځای به راځي، دا حکومت به د ملي يووالي د حکومت په نوم هم ياديږي، او دا نوم د ډيری هغو خلکو په زړونو کې ځای پيدا کوي چې له جگړې څخه ستړي شوي دي؛ نو پر مسلمانانو واجب ده چې د داسې حکومت هرکلي ته تر دريدو وړاندې د هغه په حقيقت ځان پوه کړي، ځکه د ملي يووالي حکومت په

دې مانا دی چې د ولس ټول قشرونه د وطن پر تعظیم باندې سره یو ځای شي، داسې تعظیم چې د هغوی په وړاندې د بل هر مقدس شي تر تعظیم لوړ وي، يعني دا چې وطن تر ټولو پورته کلمه وي او تر هغې لوړه بله کلمه نه وي، نو ځکه ټول په نیمه لاره کې سره ويني او په نیمګړو حل لارو راضي کېږي، چې په دې کار سره ځینې لوري له خپلو ځینو اصولو تیرېږي او مسلمانان هم د خپل دین له یو څه برخې څخه تیرېږي. د دې کار تقاضا دا ده چې مسلمان د وضعي تشریعاتو په حاکمولو او د تحلیل او تحریم په چاره کې د اسلامي شریعت سره په شریکولو راضي شي او دا شراکت د ملت له دائرې څخه ایستونکی لوی شرک دی چې خپل خاوند جهنم ته بیایي، له دې څخه په الله پناه غواړو. نو د وطن او ملي یووالي په نوم د خلیج هیوادونو د امریکا ملاتړ وکړ ترڅو د عراق هیواد تباه کړي او خلک یې له هغو مصیبتونو سره مخ شي چې نن ورځ ورسره لاس او ګریوان دي؛ دا ټول د دې لپاره و چې وطن له نقشبې څخه لیرې نشي لکه څنګه چې هغوی ادعا کوله، خو حقیقت دا و چې د دوی ویره د خپلو چوکيو له لاسه ورکول و نه د وطن، ځکه د دوی پخوانی ملګری صدام حسین له منځه لاړ خو عراق له نقشبې څخه پاک نه شو».

او مجدد امام اسامه بن لادن په «النزال النزال یا أبطال الصومال» کې فرمایي:

«فإلى إخواني المسلمين الصابرين المرابطين في الصومال المجاهد:

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

إن الحرب الدائرة فوق أرضكم خلال هذه السنوات، هي حرب بين الإسلام والصليبية العالمية، فحلف الأطلسي أوكل هذه المهمة لأثيوبيا، وهؤلاء وموكلوهم لما أرهقهم جهادكم المبارك، لجأوا إلى المكر والخداع، وهذا دأبهم هو الرئيس السابق عبد الله يوسف. ولما لم تنطل عليكم حيلة «الكرزيات» القديمة في المنطقة، قاموا بتبديله وجاؤوا بنسخة أخرى معدلة، كنسخة سياف ورباني وأحمد شاه مسعود. فقد كانوا من قادة المجاهدين الأفغان، ثم ارتدوا على أعقابهم وساعد حلفهم أمريكا لإسقاط الإمارة الإسلامية في أفغانستان. وكذلك حال شيخ شريف، فقد كان رئيسا للمحاكم الإسلامية ومع المجاهدين، ولكنه نتيجة لإغراءات وعروض من المبعوثة الأمريكية في كينيا، غير وبدل وارتد على عقبيه، ووافق على إشراك القوانين الوضعية الكفرية مع الشريعة الإسلامية لإقامة حكومة وحدة وطنية، وهذا الإشراك هو الشرك الأكبر المخرج من الملة. وكيف يصدق العقلاء أن أعداء الأمم على أساس ديني يصبحون أولياء اليوم، فهذا لا يكون إلا بتخلي أحد الطرفين عن دينه، فانظروا من الذي تخلى: هل هو شيخ شريف أم أمريكا؟ وتدبروا قول الله تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۝ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: ٢٨-٢٥]،

وقد قال رسول الله ﷺ: «ما ذنبان جائعان أرسلا في غنم بأفسد لها من حرص المرء على المال والشرف لدينه». فكم أفسد الحرص على المال والشرف والجاه قياداتنا! فمثل هؤلاء الرؤساء هم وكلاء أعدائنا لا نتعقد لهم ولاية أصلاً، فشيخ شريف وهذا حاله فيجب خلعه وقتاله. وقد أجمع علماء الإسلام، على أن الولاية لا تتعقد للكافر، فإذا طرأ عليه الكفر سقطت ولايته، فوجب القيام عليه بالسلاح. قال القاضي عياض رحمه الله: «أجمع العلماء على أن الإمامة لا تتعقد للكافر، وعلى أنه لو طرأ عليه الكفر انعزل».

«په صومال کې د جهاد په ذکر کې صبر کوونکو او د سختی کالوونکو زما مسلمانو ورونو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

بې شکه دا جگړه چې ستاسې په خاوره کې روانه ده، د اسلام او نړېوال صليبي ښکېلاک ترمنځ جگړه ده، ناټو دا دنده ايتوپيا ته وسپارله او هغوی او د هغو ملګري ستاسې د مبارک جهاد له امله سترې شول، نو مکر او فريب ته يې پناه يووړه او دا په اسلامي خاورو کې د دوی طريقه ده؛ نو هغوی پر تاسې باندې ستاسې د پوستکي يو سړی مسلط کړ خو هغه د هغوی پر ملت دی او هغه پخوانی ولسمشر عبد الله يوسف دی. او کله چې ستاسې په وړاندې په سيمه کې د زرو همکارانو (الکرزيات) د مکر طريقې کار ورنکړ، نو هغوی د هغې په بدلولو لاس پورې کړ او بله بدله شوې نسخه يې راوړه، لکه سيف، رباني او احمد شاه مسعود. دوی د افغان مجاهدينو له مشرانو څخه وو، خو وروسته پر شا وګرځېدل او د افغانستان د اسلامي امارت د پرځولو لپاره يې له خپل متحد امريکا سره مرسته وکړه. او همداسې د شيخ شريف حال دی، هغه د اسلامي محکمو مشر او له مجاهدينو سره و، خو په کينیا کې د امريکايي استازې د لالچونو او وړاندیزونو په نتيجه کې بدل شو، تغيير يې وکړ او پر شا لاړ؛ هغه د ملي يووالي د حکومت د جوړولو لپاره له اسلامي شريعت سره د کفري وضعي قوانينو پر شريکولو هوکړه وکړه او دا شراکت د ملت له دايرې څخه ايستونکی لوی شرک دی. نو هوښيار خلک به څنګه دا تصديق وکړي چې د پرون ورځې مذهبي دښمنان نن د دين پر اساس دوستان کېږي؟ دا کار د دواړو لوريو څخه د يو لوري له دين څخه د تيريدلو پرته بل ډول نشي کيدای؛ نو وګورئ چې څوک له خپل دين څخه تېر شوي دي: ايا شيخ شريف که امريکا؟ او د الله تعالی دغه قول ته پام وکړئ چې فرمايي:

حقيقت دا دی کوم کسان چې د هدايت له روښانه کېدو څخه وروسته په شا وګرځېدل، د هغو لپاره شيطان دغه کرناړه اسانه کړې ده او د درواغجنو هيلو لړۍ يې د هغو لپاره اوږده کړې ده. له همدې امله دوی د الله د نازل کړي دين بد ګڼونکو ته وويل چې په ځينو چارو کې به موږ ستاسې (حکم) منو. الله د دوی په دغو پتو خبرو ښه پوهيږي.

نو په هغه وخت کې به څه حال وي چې پرېښتې د دوی ساګاني اخلي او پر مخونو او شاګانو باندې يې

وهي؟ دا به د همدې لپاره وي چې دوی د هغې کړنلاري پيروي وکړه چې الله پرې خپه کېږي او د هغه د رضا لاره غوره کول يې خوښ نه کړل. په همدې اساس يې د هغو ټولو عملونه بایزه کړل. او رسول الله ﷺ فرمايي:

«دوه وږي لیوان چې د پسونو په رڼه کې خوشې کړای شي، هغومره تاوان نه رسوي لکه د یو سړي د مال او شرف حرص چې يې د هغه دين ته رسوي».

نو د مال، شرف او د مشرۍ حرص د دغو مشرانو دين څومره خراب کړ! د دغو ولسمشرانو او زموږ د دښمنانو د دلالتونو لپاره هيڅکله په اصل کې شرعي واکمني نه ثابتېږي؛ د شيخ شريف حال همداسې دی، نو د هغه له واک څخه ليرې کول او ورسره جگړه کول واجب دي او د اسلام د علماوو په دې اجماع ده چې واکمني د کافر لپاره نه ثابتېږي او که په واکمن باندې کفر راشي نو د هغه واکمني ساقطېږي او په وسلې سره د هغه په وړاندې راپاڅېدل واجب دي. قاضي عياض رحمه الله فرمايي: «علماوو اجماع کړې ده چې امامت د کافر لپاره نه ثابتېږي، او که په هغه باندې کفر راشي نو هغه له واکه ليرې کېږي».

او شيخ عطية الله الليبي رحمه الله په «مجموع الأعمال الكاملة» کې فرمايي:

«لا نقف في جانب من ينادي بـ«الوحدة الوطنية» وعموم «الفكرة الوطنية» لا في فلسطين، ولا في غيرها. بل نعتقد أن هذه الفكرة فكرة غير إسلامية، مصادمة للدين الحنيف، الذي مبنى الاجتماع فيه على الدين والرابطة الدينية والأخوة في الله وفي دين الله الإسلام. وهذه الفكرة -كما سبق الإشارة- هي من الأفكار الواردة على أمتنا من ثقافات الغرب وفلسفات الشرق، ونحن أكرمنا الله تعالى بالإسلام والإيمان فلم نبتغي في الإسلام سنة الجاهلية؟ ونحن قوم أعزنا الله بالإسلام فمهما طلبنا العز في غيره أذلنا الله. الفكرة الوطنية الخبيثة مبناها على اجتماع الناس على المواطنة، أي على كون كلهم مواطنين لنفس البلد ولنفس الدولة، لهم نفس الحقوق وعليهم نفس الواجبات بناء على هذه الرابطة الوطنية، كلهم متساوون، لا فرق بينهم بدين ولا عدالة ولا غير ذلك. وهذا لا شك أنه باطل مناقض لدين الإسلام الذي جعل العلاقة بين الناس مبنية على الدين والتوحيد والإيمان بالله تعالى ورسوله ﷺ وبما جاء به، وأمر بموالاتة المؤمنين ومحبتهم، وأمر ببغض الكافرين ومعاداتهم، وجعل لكلٍ أحكامًا، وجعل الرابطة بين المؤمنين هي الأخوة في الإسلام والإيمان، وجعل التفاضل بينهم بالتقوى والعمل الصالح».

«موږ د هغو کسانو په څنګ کې نه درېږو چې د ملي يووالي غږ پورته کوي او د ملي فکر عامول غواړي، نه په فلسطين کې او نه له هغه پرته بل ځای کې، بلکې موږ باور لرو چې دا فکر يو غير اسلامي فکر دی او له حنيف دين سره په ټکر کې دی، کوم چې د غوندېدو اساس يې يوازې پر دين، ديني تړاو او د الله په لار کې د وروولۍ او د اسلام پر دين ولاړ دی. دا فکر — لکه څنګه چې مخکې ورته اشاره وشوه

— له هغو فکرونو څخه دی چې زموږ امت ته د لويديځ له کلتورونو او د شرک له فلسفو څخه رارسيدلی دی، په داسې حال کې چې الله تعالى موږ ته په اسلام او ايمان سره عزت را په برخه کړی، نو ولې موږ به په اسلام کې د جاهليت لاره ولټوو؟ موږ داسې قوم يو چې الله په اسلام سره عزتمند کړي يو، نو که په هر څه کې پرته له اسلام څخه د عزت غوښتنه وکړو، الله به موږ ذليل کړي. دا خبيثه ملي مفکوره خپل اساس پر دې بنا کوي چې خلک د تابعيت پر بنسټ سره يو ځای کړي، يعنې دا چې دوی ټول د يو هيواد وکړي او د يو دولت اوسيدونکي وگڼل شي؛ د دې رابطې پر اساس به دوی ټول يو شان حقوق لري او يو شان دندې به پرې لازمې وي، ټول به په کې مساوي وي، د دوی ترمنځ نه د دين فرق شته او نه د عدالت او نه د بل څه. او په دې کې هيڅ شک نشته چې دا يو باطل فکر دی او د اسلام د سپېڅلي دين خلاف دی، کوم چې د خلکو ترمنځ اړيکه د دين، توحيد، پر الله تعالى او دهغه پر رسول ﷺ باندې د ايمان او د هغه څه پر اساس گرځولې چې هغه راوړي دي او د مؤمنانو د دوستۍ او له هغوی سره د محبت کولو امر کوي او د کافرانو د بغض او له هغوی سره د دښمنۍ امر يې کړی دی، د هر يوه لپاره يې جلا احکام گرځولي، د مؤمنانو ترمنځ يې اړيکه يوازې په اسلام او ايمان کې ورورولې گرځولې او د هغوی ترمنځ يې د غوراوي معيار يوازې تقوا او نېک عمل گرځولی دی.»

نو په دې توگه د بشري وضعي قوانينو د خوسکي داسې عبادت وشو، لکه څنگه چې بني اسرائيلو د خوسکي عبادت کړی و. له الله څخه د عافيت او سلامتيا غوښتنه کوو.

دریمه بڼه: د ملگرو ملتونو د تړونونو او قوانینو د منلو او هغوته د

مراجعي خوسکی

دا خبيثه بڼه په دې زمانه کې له الله پرته د بل چا د بندگۍ تر ټولو ناوړه بڼه ده؛ ځکه دا مجرمه اداره په هيڅ شي باندې داسې نه سره يو ځای کېږي او نه پکې يووالی کوي لکه د الله، د هغه د شريعت، د هغه د رسول او د هغه د دوستانو په وړاندې په جگړه چې سره را يو ځای کېږي. دا اداره په خپلو کې سره متحده ده، خو له شريعت سره په جگړه کې ښکېله ده.

هغه ناوړه او خبيث رول چې دا خبيثه اداره يې ترسره کوي، د هر سترگور انسان لپاره د لمر په څېر روښانه او ښکاره دی، خو هغه څوک ور څخه ناخبره پاتې کېږي چې الله يې بصيرت روند کړی وي. پر مجدد امام اسامه بن لادن دې د الله رحمت وي چې دا حقيقت يې پخپل کتاب «حقيقة الصراع: أولى حروب القرن» کې افشا کړی او فرمايي:

«إن الذين يحيلون مآسينا اليوم، ويريدون أن يحلوها في الأمم المتحدة، إنما هم منافقون يخادعون الله ورسوله ويخادعون الذين آمنوا. وهل مآسينا إلا من الأمم المتحدة! من الذي أصدر قرار التقسيم عام ١٩٤٧م لفلسطين، أباح بلاد الإسلام لليهود؟ الأمم المتحدة بقرارها في ٤٧م. هؤلاء الذين يزعمون بأنهم زعماء للعرب وما زالوا في الأمم المتحدة هم كفروا بما أنزل على محمد ﷺ، الذين يحيلون الأمور إلى الشرعية الدولية هم كفروا بشرعية الكتاب الكريم وسنة المصطفى ﷺ. فهذه هي الأمم المتحدة التي عانينا منها ما عانينا فلا يذهب إلها مسلم بحال من الأحوال، ولا يذهب إلها عاقل وإنما هي أداة من أدوات الجريمة، نُدبح في كل يوم ولا تحرك ساكنًا. إخواننا في كشمير منذ أكثر من ٥٠ عاما يسامون سوء العذاب، يذبحون ويقتلون ويعتدى على أعضائهم ودمائهم ودورهم، ولا تحرك ساكنًا الأمم المتحدة. واليوم دون أن يثبت أي دليل، تسوق الأمم المتحدة القرارات المؤيدة لأمريكا الظالمة الجائرة المتجبرة على هؤلاء المستضعفين الذين خرجوا من حرب ضروس على يد الاتحاد السوفيتي. ولننظر إلى حرب الشيشان الثانية التي ما زالت قائمة إلى اليوم، شعب بأكمله تعاد عليه الحروب مرة أخرى من هذا الدب الروسي، وتتحرك الهيئات الإنسانية حتى الأمريكية تطالب الرئيس كلينتون بأن يوقف الدعم عن روسيا، ولكن كلينتون يقول إن إيقاف الدعم عن روسيا لا يخدم المصالح الأمريكية. وبوتين قبل عام يطالب الصليب ويطلب اليهود أن يقفوا معه ويقول لهم ينبغي عليكم أن تقفوا معنا وأن تشكرونا لأننا نقوم بحرب ضد الأصولية الإسلامية. بكل هذا الوضوح يتكلم الأعداء، وزعماء المنطقة يتوارون ويستحون من أن ينصروا إخوانهم، والأشد من أنهم يمنعون المسلمين من نصرته إخوانهم. ولننظر إلى موقف الغرب وإلى موقف الأمم المتحدة في أحداث إندونيسيا عندما تحركوا لتقسيم أكبر دولة في العالم الإسلامي من حيث عدد السكان، هذا المجرم كوفي عنان يتكلم على الملأ ويضغط على حكومة إندونيسيا، ويقول لها أمامك ٢٤ ساعة لقسم وفصل تيمور الشرقية عن إندونيسيا، وإلا سوف نضطر بإدخال قوات عسكرية لفصلها بالقوة، وكانت القوات الصليبية الأسترالية على الشواطئ الإندونيسية وفعلا دخلت لفصل تيمور الشرقية، جزء من بلاد العالم الإسلامي. فينبغي أن ننظر إلى الأحداث لا على أنها حلقة مستقلة، بل هي حلقة في سلسلة طويلة من المؤامرات، هي حرب إبادة بكل ما تحمله الكلمة من معنى».

«بې شکه هغه کسان چې زموږ د نن ورځې مصیبتونه ملګرو ملتونو ته وړاندې کوي او غواړي چې هغوی یې ورته حل کړي، هغوی یوازې منافقین دي چې د الله او دهغه له رسول سره غدر کوي او هغو کسانو ته فریب ورکوي چې ایمان یې راوړی دی. ایا زموږ مصیبتونه د همدې ملګرو ملتونو له امله نه دي؟ چا په ١٩٤٧ز کال کې د فلسطین د وېش پرېکړه وکړه ترڅو د اسلام خاوره یهودانو ته ورکړي؟ همدا ملګري ملتونه وو چې په ٤٧م کال کې یې دا پرېکړه وکړه. نو دا کسان چې د عربو د مشرانو په توګه ځانونه معرفي کوي، هغوی لا هم په ملګرو ملتونو کې په هغه څه کافران دي چې

پر محمد ﷺ نازل شوي دي، ځکه دوی خپلې چارې نړيوال مشروعيت ته راجع کوي، يعنې هغوی د قرآن کریم په شريعت او د مصطفى ﷺ په سنتو باندې کافران شوي دي. نو همدا ملګري ملتونه دي چې موږ يې له مصيبتونو ګرېږو او هيڅکله بايد يو هوښيار مسلمان ورته مراجعه ونه کړي او د هغوی لوري ته لاړ نشي، بلکې دا اداره د جرم له وسائلو څخه يوه وسيله ده، چې هره ورځ زموږ غاړې پرې پرې کيږي خو دوی هيڅ غبرګون نه ښيي. زموږ وروڼه په کشمير کې له ۵۰ کلونو څخه زيات وخت کيږي چې له سختو عذابونو سره مخ دي، ذبح کيږي، وژل کيږي، پر ناموس او وينو يې تېری کيږي او کورونه يې وړانديږي، خو ملګري ملتونه هيڅ حرکت نه کوي. او نن ورځ له کوم دليل پرته، ملګري ملتونه د هغو مظلومانو په وړاندې د امريکا د ظالمو او جابرو پرېکړو ملاتړ کوي چې تازه د شوروي اتحاد پر وړاندې له يوې سختې جګړې څخه وتلي دي. او رځي چې د چيچنيا دويمې جګړې ته وګورو چې تر نن ورځې پورې روانه ده، داسې يو ولس چې په بشپړ ډول د دويم ځل لپاره ورباندې جګړه تېل شوې او د روسي خرس لخوا خپل کيږي، خو امريکايي بشري ادارې حرکت نه کوي تر دې چې د امريکا له ولسمشر کلينټن څخه غوښتنه کوي، چې د روسيې ملاتړ بند کړي، خو په ورته وخت کې کلينټن پخپله وايي چې له روسيې څخه د ملاتړ بندول د امريکا له ګټو سره سمون نه لري. او پوتين له دې کال وړاندې له صليب او يهودانو څخه غوښتنه کړې وه چې د هغه په څنګ کې ودرېږي او ورته وايي چې تاسې بايد زموږ تر څنګ ودرېږئ او زموږ مننه وکړئ ځکه چې موږ د اسلامي بنسټپالنې پر وړاندې جګړه کوو. په دې کچه په وضاحت سره دښمنان او د سيمې مشران خبرې کوي؛ هغوی د خپلو وروڼو له مرستې پټيږي او شرميږي، خو تر دې هم سخته لا دا ده چې دوی نور مسلمانان هم د خپلو وروڼو له نصرت او کومک څخه منع کوي. رځي د اندونيزيا په پېښو کې د لويديځ موقف او د ملګرو ملتونو دريځ ته وګورو، کله چې هغوی د نفوس له پلوه د اسلامي نړۍ تر ټولو لوی هېواد د وېشلو لپاره حرکت وکړ؛ دا مجرم کوفي عنان په ښکاره خبرې کوي او د اندونيزيا پر حکومت فشار راوړي او ورته وايي چې ستا په وړاندې ۲۴ ساعته وخت دی، ترڅو د ختيځ تيمور جلا کېدل ومني، که نه نو موږ به د وسلو په زور د هغه د جلا کولو لپاره پوځي ځواکونه نښاسو او په حقيقت کې د استراليا صليبي ځواکونه د اندونيزيا سواحلو ته ورننوتل او ختيځ تيمور يې چې د اسلامي نړۍ يوه برخه وه، جلا کړ. نو پکار ده چې پېښو ته د يوې جلا او مستقلي کړۍ په توګه ونه ګورو، بلکې دا د يوې اوږدې سلسلې د توطيو او دسيسو يوه کړۍ ده، چې په پوره مانا يوه تباه کونکې جګړه ده.»

او شيخ ابو مصعب السوري رحمه الله په «دعوة المقاومة» کتاب کې فرمايي:

«الأمم المتحدة باختصار منظمة شكلها حلفاء منتصرون في الحرب العالمية الثانية، لضمان تقاسم السيطرة على العالم، وتقنين توزيع تلك السيطرة فيما بينهم بحسب قوتهم وأوزانهم العسكرية والسياسية. وقد تركت بعض الهوامش الدعائية لبعض مؤسسات تلك المنظمة، لتحرك فيها الشعوب الضعيفة والحكومات التابعة بما يتوهم أنه هامش من التأثير السياسي. وقد تفرع عن

الأمم المتحدة منظمت دولية كثيرة تقاسمت مهمة إخضاع الشعوب الضعيفة والسيطرة عليها . في مجالات التعليم والصحة والزراعة والتنمية البشرية والاقتصادية.. لتركها عالة تدور في فلك الدول الاستعمارية. ولما اختل ميزان القوى الدولي بانهيـار الاتحاد السوفيتي، وانفردت أمريكا بإدارة العالم ورثت أمريكا السيطرة شبه الكاملة على هذه المنظمة التي ستهـار قريباً وتذهب كمؤسسة من مخلفات النظام العالمي القديم. وقد شهدت هذه المنظمة على نفسها بأنها كانت وراء تقنين ضياع حقوق العرب والمسلمين في كل مسائلهم التي عرضت عليها وهذا يحتاج مجلد كامل لسرد تفاصيله. فقد اعترفت المنظمة بإسرائيل، وبكل مؤامراتها بعد قيامها، ولم تفلح قراراتها لصالح العرب والمسلمين إلا لذر رماد قرارات الشجب في العيون. وأما وقد ورثت أمريكا المنظمة. فقد تحول هذا «كوفي العنان» لموظف حقير تابع للبيت الأبيض. حيث شرع مجلس الأمن غزو العراق وتقنين احتلاله، ومهد لتدويل ذلك الاحتلال، كما فعل في أفغانستان والبوسنة سابقاً.. والخلاصة فإن على قوى المقاومة أن تتعامل مع هذه المؤسسات الدولية، وكلاء بحسب ضررها وعداوها على أساس أنها الستار المزيـف للعدوان الصهيوني الأمريكي وسيطرة حكومته الخفية على العالم. وعدم الانخداع بمهزلة مواجهة الأمم المتحدة للمطامع الأمريكية. فقصارى دور الدول المناوئة لأمريكا فيها هو حرصهم على زيادة حصة الذئب والضياء وان غا يتركه الأسد الأمريكي مما افترس من قصعتنا ونهب من ثرواتنا. هذا ناهيك عن الدور التجسسي والاستخباراتي الذي لعبه موظفو تلك المؤسسات في كل مكان حلوا فيه في بلادنا. وعليـنا أن نتعامل معها كإحدى مؤسسات العدوان والاحتلال الصهيوني، فنسـف كل وجودهم في بلادنا بلا هوادة. والله المستعان عليهم جميعاً» .

«ملکري ملتونه په لنډه توگه یو داسې سازمان دی چې په دویمه نړیواله جگړه کې کتونکو متحدینو جوړ کړی، ترڅو پر نړۍ باندې د واکمنۍ وېش تضمین کړي او دا واکمني د هغوی د پوځي او سیاسي ځواک او وزن له مخې د دوی ترمنځ ووېشل شي. د دغه سازمان په ځینو ادارو کې کمزورو ولسونو او تابع حکومتونو ته یو څه حاشیوي واکونه پرېښودل شوي ترڅو هغوی پکې داسې انګیري چې کواکې سیاسي اغېز لري. او له ملګرو ملتونو څخه ډېر داسې نړیوال سازمانونه ښاخونه شوي چې مهمه دنده یې د تعلیم او تربیې، صحت، زراعت، بشري ودې او اقتصاد په برخو کې د کمزورو ولسونو تابع کول او پر هغوی واکمني ده. ترڅو دا ولسونه د استعمارګرو هیوادونو په محور کې د تابع په توګه پاتې شي. کله چې د شوروي اتحاد په نړېدو سره د نړیوالو ځواکونو توازن ګډوډ شو، امریکا په یوازې ځان د دې نړۍ د ادارې واک په لاس کې واخیست او پر دغه سازمان یې نږدې بشپړ کنټرول ترلاسه کړ، کوم چې ډېر ژر به د پخواني نړیوال نظام د پاتې شونو په توګه ونړیږي. دغه سازمان پخپله شاهدي ورکړې چې دا د عربو او مسلمانانو د حقونو د ضائع کولو لپاره د قوانینو جوړولو ځای و؛ دا په هره هغه مسئله کې چې ورته وړاندې شوې ښکاره ده او دا موضوع د بشپړ تشریح لپاره یو جلا کتاب ته اړتیا لري. دغه سازمان له جوړېدو سمدستي وروسته د اسرائیلو دولت

په رسميت وپېژانده او پخپلو ټولو توطيو کې يې برخه اخيستي او هيڅکله د دغه سازمان پرېکړې د عربو او مسلمانانو په ګټه نه دي شوې، خو يوازې د خلکو په سترګو کې خاورې شيندي او کله چې امريکا د دغه سازمان واک په لاس کې واخيست، نو دا کوفي عنان د سپينې ماڼۍ د يو عادي او سپک مامور په توګه بدل شو. د امنيت شورا د عراق د غصب او اشغالولو لپاره لاره هواره کړه او دغه اشغال ته يې د نړيوال مشروعيت رنګ ورکړ، لکه څنګه چې وړاندې يې په افغانستان او بوسنیا کې هم داسې کړي وو .. خلاصه دا چې د مقاومت پر ځواکونو لازمه ده چې له دغو نړيوالو سازمانونو سره د هغوی د زيان او دښمنۍ له مخې چلند وکړي او دا پر دې اساس چې دوی پر نړۍ باندې د امريکا د واکمنۍ او د صهيونيستي تېري لپاره يو جعلي پوښ دی او د ملګرو ملتونو په دې ډرامه دې نه غولېږي کومه چې د امريکايي ګټو لپاره کار کوي. د امريکا پر وړاندې د دغو دولتونو رول يوازې هغو ليوانو، پرانګانو او خنځيرانو هغه حرص ته ورته دی، چې له هغه ښکاره چې امريکايي زمرې زموږ له شتمنيو او زيرمو څخه غصب کړی دی او پرېږدي يې د تر لاسه کولو لپاره يې کوي. دا خو لا پرېږده هغه جاسوسي او استخباراتي رول چې د دغو سازمانونو کارکونکي يې په هر هغه ځای کې ترسره کوي چې زموږ په خاورو کې داخلېږي او پر موږ لازمه ده چې له هغوی سره د تېري کونکو او دښمنو سازمانونو په څېر چلند وکړو او د صهيونيستي-امريکايي اشغال په څېر؛ نو موږ په خپلو هيوادونو کې د هغوی هر ډول شتون په بې رحمۍ سره له منځه وړو او په دوی ټولو باندې يوازې له الله څخه مرسته غوښتل کېدای شي.»

نو دا د بني اسرائيلو په څېر زموږ د پوستکي د هغو قومونو د خوسکي (معبود) ګرځولو درې بڼې وې، وروسته له هغه چې الله تعالی پر هغوی د فرعون په هلاکولو سره خپل نعمت لورولی و؛ له الله څخه د عافيت او سلامتيا غوښتنه کوو.

د خوسکي غوره کونکو لپاره په مختلفو بڼو او حالتونو کې الهي سزا

وروسته له هغه چې موږ په دې زمانه کې د بني اسرائيلو په څېر د خوسکي د غوره کولو درې بڼې يادې کړې، اوس د هغو خلکو لپاره الهي سزا بيانوو چې په دې جرم کې ککړ دي او يا ورته بلنه ورکوي. الله تعالی فرمايي:

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

(الاعراف: ۱۵۲)

(په ځواب کې وويل شول چې) کومو خلکو چې خوسکی معبود نيولی، هغوی به هرو مرو د خپل رب په غضب اخته شي او د دُنیا په ژوندانه کې به له رسواۍ سره مخامخ وي. درواغ تړونکو ته موږ

دا خومره سخت گواښ او تهديد دی .. او دا خومره لويه سزا ده! .. او دا خومره بده انجام دی چې د هغه چا په تمه دی څوک چې په دې بنو يا نورو بنو کې د بني اسرائيلو د لارو پيروي کوي، او له الله څخه پرته بل څوک خپل پالونکی، معبود يا قانون جوړونکی گرځوي او يا له هغو اديانو، مناهجو او بې لارې فکري لارو څخه اقتباس کوي چې د قرآن کریم د شريعت له تگلارې او قانون سره په ټکر کې وي. دا الهي سزا يوازې تر بني اسرائيلو پورې خاص نه ده، بلکې هر هغه څوک چې له هغوی سره ورته والی اختيار کړي، په دې سزا کې ورسره شريک دی، لکه څنگه چې د مفسرينو امام ابن جرير الطبري رحمه الله د دغه مبارک ايت په تفسير کې فرمايي:

ويغني بقوله: ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ (١٥٢)، وكما جزيت هؤلاء الذين اتخذوا العجل إلهاً، من إحلال الغضب بهم، والإذلال في الحياة الدنيا على كفرهم بهم، و ردتهم عن دينهم بعد إيمانهم بالله، كذلك نجزي كل من افتري على الله، فكذب عليه، و أقر بالوهمية غيره، وعبد شيئاً سواه من الأوثان، بعد إقراره بوحداية الله، وبعد إيمانه به وبأنبيائه ورسله وقبل ذلك، إذا لم يتب من كفره قبل قتله. وبنحو الذي قلنا في ذلك قال جماعة من أهل التأويل. ذكر من قال ذلك: عن أيوب قال: تلا أبو قلابة: سَيُنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا - الآية - قال: فهو جزاء كل مفتر يكون إلى يوم القيامة: أن يذله الله عزوجل. و عن ابن عيينة: في قوله: وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ قال: «كل صاحب بدعة ذليل».

«مطلب د الله تعالى له دغه قول څخه وکډلک نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ دا دی چې: لکه څنگه چې موږ د هغو کسانو سزا د نړۍ په ژوند کې غضب او ذلت وگرځاوه چا چې خوسکي خپل معبود نیولی و او هغوی مو له خپل دين څخه وروسته له هغه واړول چې پر الله یې ايمان راوړی و؛ همداسې موږ هر هغه چا ته سزا ورکوي چې پر الله درواغ وتړي او د هغه پر وړاندې کفر وکړي او له الله څخه پرته د بل چا په الوهيت اعتراف وکړي او له بتانو څخه د کوم شي عبادت وکړي، وروسته له هغه چې د الله په توحيد او پر هغه، د هغه پر پیغمبرانو او رسولانو باندې یې د ايمان اقرار کړی وي، که چیرې له خپل کفر څخه مخکې له مړینې توبه ونه باسي.

او په دې اړه چې موږ وویل، د اهل التأویل له یوې ډلې څخه هم همدا رنگه روایتونه راغلي دي. په دې اړه روایت دی چې ایوب وویل: ابو قلابة د دغه ايت کډلک نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ تر لوستلو وروسته وفرمایل:

«دا د هر هغه چا سزا ده چې (په دين کې) درواغجن او بدعت کونکی وي د قيامت تر ورځې پورې، به

بې الله تعالى ذليلوي».

او له ابن عيينه څخه د الله تعالى د دغه قول وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ په اړه روايت دی چې هغه وفرمايل: «د هر بدعت خاوند به ذليل وي.»

او سيد قطب رحمه الله په «في ظلال القرآن» کې فرمايي:

«وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ»: كل المفتريين إلى يوم الدين، فهو جزاء متكرر كلما تكررت جريمة الافتراء على الله، من بني إسرائيل، ومن غير بني إسرائيل. ووعد الله صادق لا محالة. وقد كتب على الذين اتخذوا العجل الغضب والذلة».

«وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ» په الله باندې د درواغ تړلو په جرم ټول درواغچانان د قيامت تر ورځې پورې په دې سزا محکوم دي؛ دا سزا تکراري ده، کله چې هم په الله باندې د درواغ تړلو جرم تکرار شي، دا جزا ورسره تکرارېږي، که هغه له بني اسرائيلو څخه وي او که له هغوی پرته د بل چا لخوا وي. او د الله وعده صادق او حتي ده او په هغو کسانو باندې چې خوسکي يې غوره کړي، غضب او ذلت لیکل شوی دی.»

او په پای کې: بنده بايد ځان وساتي چې د الله د دښمنانو د لارو پيروي د هغوی په مختلفو ډلو او مذهبونو کې ونکړي، ترڅو پر ده باندې هغه څه رانشي چې پر بني اسرائيلو راغلي وو؛ ځکه د الله قانون او سنت د چا په وړاندې مينه او طرفداري نه کوي.

او د چا نفس چې داسې مکر وکړ او د انسانانو او پيريانو شيطانانو وغولاوله او په دې کارونو کې په کوم شي کې ککړ شو، نو هغه بايد سمدستي صادقانه توبې ته وځغلي؛ ځکه د توبې دروازه د هر هغه چا لپاره خلاصه ده چې توبه وباسي، ايمان راوړي او خپل عملونه سم کړي. الله تعالى فرمايي:

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَّنُوا بِرَبِّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ (الاعراف: ۱۵۳-۱۵۴)

«(په خواب کې وويل شول چې) کومو خلکو چې خوسکي معبود نيولی، هغوی به هرو مرو د خپل رب په غضب اخته شي او د دُنیا په ژوندانه کې به له رسواۍ سره مخامخ وي. درواغ تړونکو ته موږ همدغه راز سزا ورکوو». او کوم خلک چې بدې چارې سر ته رسوي، بيا توبه وباسي او ايمان راوړي، نو په يقيني توګه له دې توبې او ايمان څخه وروسته ستا رب بښونکی او رحم کوونکی دی.

امام ابن کثير رحمه الله په خپل تفسير کې فرمايي:

«وقوله: وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ (١٥٢) نائلة لكل من افترى بدعة، فإن ذل البدعة و مخالفة الرسالة متصلة من قلبه على كتفيه، كما قال الحسن البصري: «إن ذل البدعة على أكتافهم، وإن هملجت بهم البغلات، وطقطقت بهم البراذين». وهكذا روى أيوب السخيتاني، عن أبي قلابة الجرمي، أنه قرأ هذه الآية: وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ (١٥٢) قال: «هي والله لكل مفتر إلى يوم القيامة». وقال سفيان بن عيينة: «كل صاحب بدعة ذليل». ثم نبه تعالى عباده و أرشدهم إلى أنه يقبل توبة عباده من أي ذنب كان، حتى ولو كان من كفر أو شرك أو نفاق أو شقاق؛ ولهذا عقب هذه القصة بقوله وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ أي: يا محمد، يا رسول الرحمة وني النور (مَنْ بَعْدِهَا) أي: من بعد تلك الفعلة (لَعَفُورٌ رَحِيمٌ)» .

«د الله تعالى دا قول وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ (١٥٢) د هر هغه چا برخه ده چې په دين کې بدعت او درواغ راوباسي؛ ځکه د بدعت ذلت او د شريعت سره د مخالفت ککړتيا د بدعت کونکي له زړه څخه د هغه پر اوږو نښتې وي، لکه څنګه چې حسن بصري رحمه الله فرمايي: «بې شکه د بدعت ذلت د دوی پر اوږو باندې سپور دی، که څه هم دوی د خپلو خچرو (قاطرو) په واسطه په غرور سره تيز لار شي او پر اسونو باندې ځانونه لوړ وښيي». او همدارنګه ايوب سختياني له ابي قلابه جرمي څخه روايت کړی چې هغه دا ايت وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ (١٥٢) تلاوت کړ او وېي فرمايل: «په الله قسم، دا سزا د قيامت تر ورځې پورې د هر درواغجن (بدعت کونکي) لپاره ده». او سفيان بن عيينه فرمايي: «د هر بدعت خاوند به ذليل وي». بيا الله تعالى خپل بندگان خبردار کړل او هغې لارې ته يې ورسم کړل چې هغه د خپلو بندگانو توبه له هر ډول ګناه څخه قبلوي، که څه هم هغه ګناه کفر، شرک، نفاق يا له حق سره مخالفت وي؛ او له همدې امله يې د دغې کيسې په تعقيب کې وفرمايل: وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ يعني: اي محمده، اي د رحمت پيغمبره او اي د نور نبي (مَنْ بَعْدِهَا) يعني: وروسته له دې کاره (لَعَفُورٌ رَحِيمٌ)» .

والحمد لله رب العالمين